

DE BALLINGSCHAP EN HET HERSTEL VAN ISRAËL (1) hjms

Geliefde broeders en zusters, het zal u niet zijn ontgaan dat Israël in het brandpunt van de belangstelling staat. Jaar ná jaar bepalen de gebeurtenissen rond Israël de (agenda van de) wereldpolitiek. Heeft u zichzelf nooit afgevraagd hoe dat kan?

Een klein landje met slechts een paar miljoen inwoners en dat zelfs nog een stukje kleiner dan Nederland is, bepaalt dag in dag uit de krantenkoppen en de nieuwsprogramma's op de televisie. Wie in het buitenland in de kranten naar berichtgeving over Nederland zoekt, wordt meestal teleurgesteld. Er wordt heel weinig over Nederland geschreven. Zo niet over Israël. Dat kleine volkje in een klein landje, omringd door uitsluitend vijandige staten met maar liefst een paar honderd miljoen inwoners, verkeert sedert 1948 constant in een oorlogssituatie, doch komt keer op keer als overwinnaar te voorschijn. Hoe is dat toch mogelijk?

Dat is mogelijk omdat God Zijn uitverkoren volk Israël beschermt. De bijbel spreekt hierover. De bijbel spreekt ook over een bovennatuurlijk herstel van de Joden na een wereldwijde verstrooiing over de wereld. Een herstel waar God Zelf de hand in heeft. God houdt nog steeds van Israël. God beschermt en zegent haar.

Broeders en zusters, daarom is het beter en veiliger voor u en mij om Israël niet te vervloeken, maar juist te zegenen (Gen. 12:1-3). Opdat God ook ons zal kunnen zegenen.

Als openingstekst voor deze studie wil ik Ezech. 38:8 met u lezen: *“Na vele dagen zult gij bezocht worden; in het laatste der jaren zult gij komen in het land, dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israëls, die steeds tot verwoesting geweest zijn; als hetzelfde land uit de volken zal uitgevoerd zijn, en zij allemaal zeker zullen wonen.”*

Deze tekst geeft ons enkele belangrijke aanwijzingen over de terugkomst van de Joden naar hun land Israël. Het zal zijn in *“het laatste der jaren”*. Deze term verwijst in het Oude Testament altijd naar het tijdstip van Israëls uiteindelijke nationale herstel en haar geestelijke verlossing. Dit herstel zal plaatsvinden, nádat het land Israël gedurende lange tijd een woestijn was en ná een verstrooiing en ballingschap onder vele heidense volkeren. Dit wordt ook de *“diaspora”* genoemd. Maar de terugkeer (in het Hebreeuws *“aliya”*, dat *“het opgaan, het omhooggaan”*, d.w.z. naar Israël en Jeruzalem betekent) en het herstel gaan volgens Ezechiël gepaard met het zwaard, dus met oorlogen. En iedereen weet welke vreselijke oorlogen Israël reeds heeft gevoerd en nog zal moeten voeren.

Broeders en zusters, Israëls terugkeer en herstel zijn tekenen, dat het geprofeteerde einde der tijden snel naderbij komt. Jezus komt spoedig terug. Laten we vooral waken en bidden!

Ik wil deze studie in twee gedeelten behandelen. Nadat ik eerst een korte samenvatting geef, zal ik daarna puntsgewijs ingaan op Israëls ballingschap, haar terugkeer naar het eigen land en haar uiteindelijke herstel. Achtereenvolgens zal aan de orde komen:

Deel 1	Korte samenvatting
De ballingschap van Israël
Voorzegde terugkeer en herstel
Deel 2	Verdere profetieën met betrekking tot terugkeer en herstel
Waarom is God bezig met het herstel van Israël?

Korte samenvatting

Het uiteindelijke loon op de zonden van afgoderij, rebellie en afvalligheid van Israël was een ballingschap en verstrooiing over de gehele wereld (Deut. 28; Jer. 10:17-25; 25:9). In de volgende paragraaf komen een aantal profetieën over de ballingschap aan de orde. Middels de profeten beloofde God hun echter ook een terugkeer in hun land.

Omstreeks 926 jaren voor Christus werd het koninkrijk Israël, gevormd door de twaalf Israëlitische stammen (naar de twaalf zonen van Jakob), na een interne scheuring opgedeeld in twee koninkrijken, namelijk het noordelijke tienstammenrijk (ook wel genoemd Efraïm of Israël) en het zuidelijke tweestammenrijk bestaande uit de stammen Juda en Benjamin (Juda genoemd).

Beide rijken stonden steeds vijandig tegenover elkaar en vervielen in afgoderij.

Het tienstammenrijk werd in de achtste eeuw voor Christus in meerdere etappes door de Assyrische koningen afgebroken en in ballingschap gevoerd. Waarheen precies is onbekend! Deze tien stammen zijn nooit als zodanig teruggekeerd naar Israël, maar uiteindelijk over de gehele wereld verstrooid geworden.

Het zuidelijke tweestammenrijk werd in verschillende etappes in de jaren 597/596 alsmede 587/586 voor Christus door koning Nebukadnezar in ballingschap naar Babel gevoerd.

Deze twee stammen zijn uiteindelijk weer naar het land Israël teruggekeerd na 70 jaren van Babylonische ballingschap. Hun rijk heette sindsdien Judea en de inwoners heetten "Joden". In het jaar 70 ná Christus werden echter ook zij alsnog door de Romeinen over de gehele wereld verspreid en werd Jeruzalem verwoest. En de Joden ondergingen duizenden jaren van meedogenloze verdrukking en vervolging.

Alle twaalf stammen werden dus door God over de gehele wereld verstrooid. Uiteindelijk zijn slechts de leden van de twee zuidelijke stammen Juda en Benjamin als "Joden" bekend gebleven en zijn de tien andere stammen "verdwenen".

Inmiddels keren de Joden terug naar hun oude land op grond van een besluit van de Volkerenbond op 22 november 1947 en de hierop volgende stichting van de staat Israël op 14 mei 1948. In de Zesdaagse Oorlog van juni 1967 werd (Oost-)Jeruzalem door Israël veroverd en tot de hoofdstad gemaakt. De staat Israël is nu een voldongen feit.

Dit betekent dat oude theologieën die stellen dat de Gemeente de plaats zou hebben ingenomen van Israël of dat de terugkeer van Israël symbolisch of geestelijk zou zijn bedoeld, zijn gelogenstraft. God is nu in onze moderne tijd bezig om Zijn beloften aan Israël te vervullen. Op Zijn tijd en onafhankelijk van mensen of van Israël's (geestelijke) toestand.

Ik wil nog eens benadrukken dat op dit moment met name Joden, dus de twee zuidelijke stammen, weer terugkeren naar Israël. Maar ook de tien verloren noordelijke stammen zullen naar Gods beloften terugkeren. In 1 Kon. 11:39b, Jes. 27:13, Jer. 31:1-9, 17-20, 23-33 en Jer. 33:24-25 en het zeer verhelderende Ezech. 37:16-22 beloofde God, dat de splitsing van de twaalf stammen niet voor altijd zou zijn. Het tienstammenrijk en het tweestammenrijk zullen samen weer één rijk worden. Dus zullen niet uitsluitend de Joden uit het zuidelijke tweestammenrijk terugkeren. Hoewel het grootste gedeelte van de bevolking van de tien noordelijke stammen onvindbaar bleek, begint God nu in deze tijd duidelijk te maken, waar de verloren tien stammen zich bevinden en ook zij keren terug. De Joden zijn actief naar de tien stammen op zoek. Zo denkt men bijvoorbeeld dat de Lemba-stam in Zuid-Afrika de verloren stam van Levi is. Vele zwarte mensen zijn uit Ethiopië naar Israël gegaan en erkend als de stam van Dan. God zal ervoor zorgen dat Hij Zijn beloften aan Israël waarmaakt.

Ik wil deze samenvatting over het door God thans aangevangen herstel van Israël besluiten met de profetie van Hosea in Hos. 6:1-3: *"Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven. Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands."*

Deze tekst wordt meestal uitgelegd door te verwijzen naar Jezus' Opstanding na drie dagen in het graf te zijn geweest, doch slaat ook wonderwel op de terugkomst naar Israël en het herstel van de Joden na tweeduizend jaren (in Gods ogen twee dagen) van verstrooiing. Hierna zal het 1000-jarige Koninkrijk van Jezus (de derde dag) beginnen, waarin Israël een

belangrijke taak zal vervullen. Zei Petrus niet, dat bij de Heer één dag zal zijn als duizend jaren?

De ballingschap van Israël

De ballingschap van Israël onder álle volkeren werd door de profeten voorzeggd en is zoals bekend letterlijk uitgekomen. Waarom deze ballingschap? Het was het gevolg van Israëls ongehoorzaamheid, zoals Mozes hen reeds had gewaarschuwd in Deut. 28. Leest u specifiek Deut. 28:62-65. Ook andere profeten waarschuwden het volk, zoals in: Neh. 1:8 – *“Gedenk toch des woords, dat Gij Uw knecht Mozes geboden hebt, zeggende: Gijlieden zult overtreden, Ik zal u onder de volken verstrooien.”* Mich. 7:13 – *“Maar dit land zal worden tot een verwoesting, zijner inwoners halve, vanwege de vrucht hunner handelingen.”*

Volgens de overleveringen van vele Palestina-reizigers in de voor ons liggende eeuwen was het land dat zij bezochten een verlaten woestenijs vol van distels en letterlijk een puinhoop. Zo schreef Mark Twain in zijn boek *Innocents Abroad*, nadat hij in 1867 een reis door Palestina had gemaakt: *“..... Palestina zit in zak en as, desolaat en onaantrekkelijk. Deze ontvolkte woestijnen, deze verstofte kale heuvels.”* Dus ook de profetieën hieromtrent werden exact vervuld (Lev. 26:33; Jes. 1:7; 5:6; 6:11; 7:23-25; 32:13; 49:19; Jer. 4:7,27; 6:8; 7:34; 12:11; 18:16; Ezech. 6:14; 12:20; 14:15-18; 25:3; 33:28; Mich. 7:13).

Broeders en zusters, waarom moest ook deze verwoesting en verdroging van het land plaatsvinden? Om dit te begrijpen, moeten wij allereerst bedenken dat het land Israël verschilt van de wereld er om heen. Deut. 11:10-12 – *“Want het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven, is niet als Egypteland, van waar gij uitgegaan zijt, hetwelk gij bezaaidet met uw zaad, en bewaterdet met uw gang, als een kruidhof. Maar het land, waarheen gij overtrekt, om dat te erven, is een land van bergen en van dalen; het drinkt water bij den regen des hemels; Een land, dat de HEERE, uw God, bezorgt; de ogen des HEEREN, uws Gods, zijn gedurig daarop, van het begin des jaars tot het einde des jaars.”*

Gods ogen waren altijd op Zijn volk Israël gericht, want Israël was Zijn eigendom (Ex. 19:5). Hij bepaalde of er regen kwam of niet en niet de natuurlijke gesteldheid van het land. Toen Zijn volk dan ook uit het land verwijderd werd, werd automatisch ook de goddelijke zegen aan het land onthouden.

Gods ogen zijn ook steeds op de harten van Zijn kinderen, waarachtige christenen, gericht. Zij zijn net als Israël voor een zegen volkomen van Hem afhankelijk. Desondanks liet Israël zich verleiden door de afgoden en verliet God. Het gevolg was dat Hij Zijn zegen aan hen moest onthouden. Deut. 11:16-17 – *“Wacht uzelf, dat ulieder hart niet verleid worde, dat gij afwijkt, en andere goden dient, en u voor die buigt; Dat de toorn des HEEREN tegen ulieden ontsteke, en Hij den hemel toesluite, dat er geen regen zij, en het aardrijk zijn gewas niet geve; en gij haastelijk omkomt van het goede land, dat u de HEERE geeft.”*

Dit schriftgedeelte is voor ons, kinderen Gods, een geweldige waarschuwing. Als wij Hem niet gehoorzamen en afgoden in ons hart toelaten, dan zal de bodemgesteldheid van ons hart onvruchtbaar en woest worden. De regen van Gods Heilige Geest valt dan niet meer in ons hart.

De profetieën over Israëls verstrooiing en ballingschap onder de volken zijn dus volledig uitgekomen. Maar de Joden hadden er ook zelfs geen rust of vrede. Deut. 28:65-66 – *“Daartoe zult gij onder dezelve volken niet stil zijn, en uw voetzool zal geen rust hebben; want de HEERE zal u aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen, en mattigheid der ziel. En uw leven zal tegenover u hangen; en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult van uw leven niet zeker zijn. Des morgens zult gij zeggen: Och, dat het avond ware; en des avonds zult gij zeggen: Och, dat het morgen ware; vermits den schrik uws harten, waarmede gij zult verschrikt zijn, en vermits het gezicht uwer ogen, dat gij zien zult.”*

Constant werden zij gedurende 2000 jaren vervolgd, want het zwaard achtervolgde hen (Lev. 26:33 en Jer. 9:16). Op de meest gruwelijke wijze werden zij vaak vermoord. Vooral tijdens de Kruistochten door christenen in Europa, tijdens de vreselijke pogroms in Oost-Europa, tijdens pogroms door moslims in de Arabische landen en door de zogenaamde “Entlösung” van Duitse nazi’s in de Tweede Wereldoorlog. Het systematisch, om niet te zeggen fabrieksmatig, vermoorden, vergassen en verbranden (de “Holocaust”) van zes miljoen Europese Joden tijdens het Duitse nazi-bewind is het meest zwarte van alle verschrikkelijke hoofd-stukken in de geschiedenis van het Joodse volk. Overduidelijk verwijst Psalm 102 ons naar de Holocaust). Door alle gruwelijke vervolgingen is er slechts een klein aantal Joden van enkele miljoenen overgebleven. En ook over dit aspect werd geprofeteerd (Deut. 4:27; Ps. 106:27a).

Voorzegde terugkeer en herstel

Maar God is getrouw. Hij heeft Israël ook een terugkeer naar hun land beloofd. Talloze profetieën spreken hiervan. Ik wil meteen vast één schriftgedeelte aanhalen, dat een duidelijk beeld geeft op dit onderwerp. Ezech. 39:23-29 – *“En de heidenen zullen weten, dat die van het huis Israëls gevankelijk zijn weggevoerd om hun ongerechtigheid, omdat zij tegen Mij hadden overtreden, en dat Ik Mijn aangezicht voor hen verborgen heb, en heb ze overgegeven in de hand hunner wederpartijders, zodat zij altemaal door het zwaard gevallen zijn; Naar hun onreinigheid en naar hun overtredingen heb Ik met hen gehandeld, en Ik heb Mijn aangezicht voor hen verborgen. Daarom zo zegt de Heere HEERE: Nu zal Ik Jakobs gevangenen wederbrengen, en zal Mij ontfermen over het ganse huis Israëls, en Ik zal ijveren over Mijn heiligen Naam; Als zij hun schande zullen gedragen hebben, en al hun overtreding, met dewelke zij tegen Mij hebben overtreden, toen zij in hun land zeker woonden, en er niemand was, die hen verschrikte. Als Ik hen zal hebben wedergebracht uit de volken, en hen vergaderd zal hebben uit de landen hunner vijanden, en Ik aan hen geheiligd zal zijn voor de ogen van vele heidenen; Dan zullen zij weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, dewijl Ik ze gevankelijk heb doen wegvoeren onder de heidenen, maar heb ze weder verzameld in hun land, en heb aldaar niemand van hen meer overgelaten. En Ik zal Mijn aangezicht voor hen niet meer verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis Israëls zal hebben uitgegoten, spreekt de Heere HEERE.”*

Broeders en zusters, Israël werd in ballingschap gevoerd vanwege hun zonden tegen God. Daar werden zij meedogenloos vervolgd. Maar eens, nadat zij hun schande zouden hebben gedragen, zou de Heer hen terugbrengen uit al die vreemde landen en zou Hij Zich aan hen heiligen vóór het oog van hun vijanden. Ter wille van Zijn heilige Naam. Alle vijanden zouden wéten wat God doet! Daarna zou God zijn Geest weer overvloedig over Israël uitgieten.

De profeten, de psalmen en ook Mozes spraken vaak over de terugkeer van de Joden uit de verstrooiing en het herstel van Israël. Leest u ook eens de studie [“INTERPRETATIE EIND-TIJDPROFETIEËN \(2\) – het perspectief van Israëls profeten”](#) welke u ook op deze website kunt vinden. Er komt een tijd, dat Israël in vrede de Heere God getrouw en vreugdevol zal dienen in het 1000-jarig Vrederijk van Jezus Christus, de Messias. Een tijd van vrede niet alleen in Israël zelf, maar in de gehele wereld. Het is het herstelde koningschap voor Israël (Rom. 11:26). Dit voorzegde herstel van Israël zal voleindigd worden in de eindtijd van de wereld zoals wij die nu kennen. We leven nu in de tijd van de terugkeer van Israël. De tijd ook van het materiële herstel. Zelfs het geprofeteerde geestelijk herstel is nu in onze tijd óók reeds waarneembaar aangevangen. Vele Joden beginnen onze Heiland, de Heere Jezus Christus als hun Messias aan te nemen.

Spoedig komt de tijd, dat gans Israël behouden zal worden en tot zegen voor alle volkeren zal zijn (Rom. 11:12,15,23-32). Israël zal een bron van zegen voor de volkeren zijn. De huidige bewoners van Israël kunnen zich dat op dit moment in het geheel niet voorstellen. Immers, Israël wordt nu door de gehele wereld veracht. Maar het zál spoedig gebeuren! Want Gods Woord is waar!

Maar straks zal Israël óók een toetssteen voor Gods zegen voor de volkeren zijn. Zij zullen door God geoordeeld worden op grond van hun gedrag ten opzichte van Israël. Gen. 12:3 – *“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.”*

Het vreemde is dat, gezien alle vervolgingen, de Joden toch nooit gezamenlijk dan maar tot de heidenen wilden gaan behoren. En wanneer zij deze begeerte wel hadden, dan lukte het niet. In Ezech. 20:32-34 staat hierover een profetie. Terwijl, wanneer een ander volk in een ander land terecht zou komen, het zeker na 100-200 jaren volkomen opgenomen zou zijn in dat andere land/volk. De (klein-)kinderen van ooit naar Canada, USA en Australië geëmigreerde Nederlanders zijn daar allang geassimileerd. Zij kennen geen Nederlands meer en kennen zelfs de Nederlandse gewoontes niet meer.

Zo niet bij de Joden. Omdat God het zo had bepaald. Het is goed om eens stil te staan bij dit grote wonder. Welk ander volk kan zich beroemen op een bestaan van ruim 4000 jaren? Welk volk kan zeggen na zóveel jaren nog steeds een eenheid qua religie, cultuur en identiteit te zijn? En hoe is het mogelijk dat de Joden na bijna 2000 jaar ballingschap tóch hun eigen identiteit hebben weten te behouden. Terwijl zij verstrooid waren over de gehele wereld! Dat is toch onvoorstelbaar? Géén enkel ander verstrooid volk kan dat zeggen. Terwijl juist géén ander volk door bittere, onverzoenlijke vijanden zo vervolgd is geweest als het Joodse volk. Vijanden die hen volledig wilden uitroeien. Wie hier goed over nadenkt moet enerzijds wel tot de conclusie komen, dat er duistere machten aan het werk zijn om het Joodse volk te vernietigen, maar dat er anderzijds van een bijzondere en goddelijke bescherming sprake is. Ook hun bescherming was Gods wil. Zach. 10:9 – *“En Ik zal hen onder de volken zaaien, en zij zullen Mijner gedenken in verre plaatsen; en zij zullen leven met hun kinderen, en wederkeren.”*

Broeders en zusters, de profetieën over de ballingschap gaan altijd gepaard met de belofte van terugkeer naar Israël en herstel. Leest u bijvoorbeeld Jer. 31:10 en Ezech. 11:16-17. God verstrooide hen in ballingschap. Maar God zorgde ervoor, dat zij Hem bleven gedenken en bewaarde hen zoals een herder zijn kudde. Juist door het aan Hem blijven gedenken, behield Israël haar cultuur en identiteit en bleef één volk, want God Zélf is hun cultuur en identiteit. En doordat Israël één kudde en volk bleef, kon God hen laten terugkeren. Nu is het de tijd van het materiële herstel. Weldra begint ook het voorzegde geestelijk herstel.

Omdat de profetieën over de ballingschap van Israël, over de verwoesting van het land en over de terugkeer van het volk Israël letterlijk zijn uitgekomen, zal het geprofeteerde geestelijke herstel van Israël beslist óók letterlijk uitkomen. De bijbel geeft ons daarbij de volgorde aan waarop een en ander zal geschieden. Indien u in Ezech. 37 het verhaal over de vallei met de dorre doodsbeenderen leest, dan ziet u dat het herstel van Israël in verschillende etappes zal plaatsvinden, hoewel de volgorde in het herstel niet persé bindend is, omdat God soeverein en autonoom is. Ik citeer hier Ezech. 37:7-10,12-14 – *“Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk been tot zijn been. En ik zag, en ziet, en er werden zenuwen op dezelve, en er kwam vlees op; en Hij trok een huid boven over dezelve, maar er was geen geest in hen. En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir. Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal ulieden uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israëls. En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik uw graven zal hebben geopend, en als Ik u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk! En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE.”*

Bijbelonderzoekers spreken aan de hand van met name dit schriftgedeelte over de volgende achtereenvolgende etappes in het herstel van Israël. Dat het hier om Israël gaat en niet in eerste instantie om de Gemeente, blijkt overigens duidelijk uit de verzen 11-14.

- Allereerst vindt er een terugkeer plaats van het volk Israël naar het land Israël (Ezech. 37:12-14; lees u ook vers 25-27). D.w.z. de beenderen naderden tot elkander, elk been tot zijn been (Ezech. 37:7, lees u ook Jes. 43:5-7). De terugkeer kwam gang toen rond het jaar 1870 onder de Joden een sterk verlangen begon te groeien om naar Israël terug te keren. Op dit moment (in 2006) zijn reeds zes tot zeven miljoen Joden teruggekeerd en nog steeds keren jaarlijks tienduizenden Joden terug naar Israël. God blijft dus getrouw aan de talloze beloften die Hij aan Abraham, Izaak en Jakob heeft gedaan, namelijk dat Hij hen het land Israël voor eeuwig zou geven.
- Daarna vindt er een materieel herstel plaats (Ezech. 37:7,8), want op de samengekomen beenderen komen nu spieren, vlees en huid. Hierin zien we symbolisch de stichting van de staat Israël in 1948. Het natuurlijk herstel is bijna voltooid. Israël is weer opgebouwd. De woestijn is haast ontgonnen. Maar we moeten wel opmerken dat er staat geschreven: *“maar er was geen Geest in hen”*. Maar dat laat niet meer lang op zich wachten!
- Want vervolgens vindt het geestelijk herstel plaats (1 Cor. 15:46, lees ook Jer. 31:18-25, Deut. 30:2-3; Rom. 11:15b), want de Geest komt in hen (Ezech. 37:10; Hos. 3:5). Israël bekeert zich en keert in berouw terug tot God. De voortekenen van dit herstel zijn al enige jaren aan de gang, want er komt een terugkeer tot de Heer op gang. Thans bekeren zich met name in de USA en Rusland reeds tienduizenden Joden tot de Here Jezus Christus, vóórdat zij zelfs naar Israël zijn teruggekeerd. Ook in Israël nemen velen Jezus aan. Als het geestelijke herstel van Israël zal zijn voltooid en het deksel van hun hart zal zijn weggenomen, zal dit zijn tot een grote zegen voor alle volkeren (Ps. 67:4-5; Rom. 11:12). Wanneer ontvangt Israël massaal Gods Geest, Die hen tot geestelijk leven zal brengen? Op het moment dat Israël erkent dat de Here Jezus hun God is, waarna Hij ook onmiddellijk naar de aarde (naar Israël) terugkeert (Ezech. 39:29; Zach. 12:10). Deze tijd van Israëls massale bekering tot de Heer zal ook de tijd zijn waarin de terugkeer van alle stammen van Israël zal worden voltooid. Op dit moment keren voornamelijk Joden (uit de stam Juda en Benjamin) terug. Maar bij Israëls massale bekering zullen zij uit alle plaatsen ter wereld wederkeren (Jer. 29:11-14).

Deze volgorde betekent dat de Joden als ongelovig en dus seculier volk naar Israël terugkeren. Ook uit Hos. 3:4-5 en Jer. 33:6-8 blijkt dit. Pas ná hun materiële herstel zal Israël haar toevlucht tot God gaan zoeken. We moeten dit goed beseffen.

De staat Israël werd als gevolg van de reeds decennia lang actieve zionistische beweging gesticht, omdat na de catastrofe van de Tweede Wereldoorlog de tijd hiervoor rijp was geworden. *“Zionisme”* is volgens het woordenboek *“het streven naar een verzekerde woonplaats voor Joden in het oude Palestina”*. Het zionisme was echter absoluut niet godsdienstig geïnspireerd. Tijdens de zionistische congressen in Basel eind 18^e eeuw verklaarden de organisatoren dat hun zionisme niets met geloof in God te maken had. Dus keren de meeste Joden zeker niet terug als een in Jezus Messias gelovig volk. Veel geboren Joden belijden nog slechts een Joodse schijn-godsdienst, of zijn soms in het geheel niet meer gelovig en praktiseren de Joodse godsdienst niet meer. Zij zijn wereldlingen geworden. Dit verklaart waarom er met enige regelmatig ook in Israël dingen gebeuren, die je niet van Gods uitverkoren volk zou mogen verwachten. Maar God keert ook de daden van ongelovigen ten goede en gebruikt hen om Zijn wil ten uitvoer te brengen.

Ezech. 37:8 zegt, dat de Geest, nadat de beenderen tot elkaar waren genaderd, dus ten tijde van terugkeer en materieel herstel, nog niet in hen was. M.a.w. er is in Israël nog geen waarachtig geestelijk leven uit God. En kinderen Gods die het vredesproces en de politieke

situatie in Israël op de voet volgen, weten daarom dat een eventueel gerealiseerde vrede een schijnvrede zal zijn. Want Jer. 6:14 zegt: *“En zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op het lichtste, zeggende: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede.”* Israël tracht op allerlei manieren vrede met Arabieren en Palestijnen te bewerkstelligen. Doch al deze menselijke pogingen en oplossingen blijven zonder resultaat! Omdat men de breuk in Israël wil genezen zonder God te raadplegen en zonder bekering tot Jezus. Het Woord noemt dat *“ten lichtste”*, In het Hebreeuws is dat *“kalal”* (קלל), d.w.z. *“oppervlakkig, lichtvaardig, van weinig waarde, vervloekt”*.

Overigens is er nóg een punt dat aandacht verdient. De bijbel zegt óók, dat de Joden onder vervolging en strijd zullen terugkeren. Jer. 16:15-16 – *“Maar: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de landen waarhenen Hij hen gedreven had! want Ik zal hen wederbrengen in hun land, dat Ik hun vaders gegeven heb. Ziet, Ik zal zenden tot veel vissers, spreekt de HEERE, die zullen hen vissen; en daarna zal Ik zenden tot veel jagers, die zullen hen jagen, van op allen berg, en van op allen heuvel, ja, uit de kloven der steenrotsen.”*

Deze profetie gaat met name over de terugkeer van Joden uit de Sovjet-Unie, het land van het noorden. Deze terugkeer is qua omvang fenomenaal. Want er zijn vele jagers, anti-semiten, die het de Joden zó moeilijk maken en zó op hen jagen, dat zij wel terug naar Israël moeten gaan. De Joden vluchten als het ware naar huis. Zach. 2:6 – *“Hui, hui, vliedt toch uit het Noorderland, spreekt de HEERE; want Ik heb ulieden uitgebreid naar de vier winden des hemels, spreekt de HEERE.”* Inmiddels leven er zelfs reeds 1,2 miljoen Russische Joden in Israël. Ook op het punt dat de Joden gejaagd worden is de bijbel waar gebleken, getuige de vele pogroms tegen Joden in Oost-Europa. Om maar te zwijgen van de Nazi-genocide, de Arabische haatcampagnes en het West-Europese anti-semitisme. Er zal ook zelfs strijd zijn voor de reeds teruggekeerde Joden. Israël moet voort-durend strijd en oorlogen tegen Palestijnen en Arabieren voeren. Zelfs tegen de wereld-opinie moet men opboksen.

Maar gelukkig zijn er ook vissers, die de Joden helpen om terug te keren. Op dit moment zijn letterlijk vele vissers, vrijwilligers van verschillende christelijke organisaties, bezig om alles in het werk te stellen om de Joden uit die noordelijke landen terug naar Israël te brengen en hen vaak letterlijk vrij te kopen. Teams trekken van dorp naar dorp en proberen de daar woonachtige Joden te overtuigen om terug te gaan.

Israël zal dus géén vrede kennen tijdens het terugkeerproces! Jer. 30:3-7 zegt dat ook: *“Want zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik de gevangenis van Mijn volk, Israël en Juda, wenden zal, zegt de HEERE; en Ik zal hen wederbrengen in het land, dat Ik hun vaders gegeven heb, en zij zullen het erfelijk bezitten. En dit zijn de woorden, die de HEERE gesproken heeft van Israël en van Juda. Want zo zegt de HEERE: Wij horen een stem der verschrikking; er is vrees en geen vrede. Vraagt toch en ziet, of een manspersoon baart? Waarom zie Ik dan eens iegelijken mans handen op zijn lenden, als van een barende vrouw, en alle aangezichten veranderd in bleekheid? O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.”*

Geliefde broeders en zusters, wat betekent de terugkeer van de Joden nú in onze tijd? Het betekent, dat we vlák voor de grote verdrukking en de aansluitende Wederkomst van Jezus leven. Leest u Dan. 12:6-7 – *“En hij zeide tot den Man, bekleed met linnen, Die boven op het water der rivier was: Tot hoe lang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen? En ik hoorde dien Man, bekleed met linnen, Die boven op het water van de rivier was, en Hij hief Zijn rechter hand en Zijn linkerhand op naar den hemel, en zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemden tijd, bestemde tijden, en een helft en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden.”*

De frase “*een bestemden tijd, bestemde tijden, en een helft*” is een verwijzing naar de grote verdrukking, welke over de wereld zal komen in de tijd van de voleinding van de verstrooiing van het volk van Israël.

Broeders en zusters, de grote vraag is of óók het geestelijke herstel in deze tijd gebeurd. Dat moet haast wel, want zoals gezegd beginnen nu reeds vele Joden Jezus aan te nemen als hun Verlosser en Zaligmaker. Maar het zijn toch nog slechts druppels op een gloeiende plaat. De massale bekering van het volk van Israël zal vlak vóór Jezus Wederkomst aan het einde van de grote verdrukking plaatsvinden. Jezus verwees hiernaar. Luk. 13:35 – *“Ziet, uw huis wordt ulieden woest gelaten. En voorwaar, Ik zeg u, dat gij Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!”*

Na Zijn Wederkomst zal het 1000-jarig Vrederijk van Jezus, de Messias en grote Koning, worden opgericht. Dan zal het Koninkrijk van Israël zijn hersteld (Luk. 1:32-33; Hand. 2:29-30; 3:20-21). Want de uitverkiezing van Israël door God én al Zijn genadegaven aan Israël en dus ook Zijn beloften van hun herstel zijn onberouwelijk (Rom. 11:28-29). God heeft er dus geen spijt van. God zal het beslist voleindigen.

Belijdende Joden en ware christenen zien uit naar de (Weder-)komst van de Messias. Hij is afkomstig uit Sion en komt eerst vóór Sion (Rom. 11:26; Jes. 59:20). Tweeduizend jaar geleden kwam Hij ook eerst voor Israël en pas daarna voor de heidenwereld. Zo zal het ook nu weer gebeuren. Jezus stierf als Koning der Joden (Ps. 2:6; Matt. 27:11,37; Mark. 15:2,26; Luk. 23:3, 38; Joh. 19:19-21) en Hij komt terug als Koning en Verlosser van Israël. Maar Hij komt óók voor ons, christenen uit de heidenvolkeren, terug. Hij komt ook als onze Koning, maar bovenal als onze lieve Hemelbruidegom. Broeders en zusters, zijn wij gereed? Amen.

(wordt vervolgd)